

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

День Швейцарії відсвяткували на прийомі в посла

З нагоди Національного дня Швейцарії посольство цієї країни організувало святковий прийом у Національному культурно-мистецькому та музейному комплексі «Мистецький арсенал». Традиційно серед запрошених були представники українських підприємств WEIDMANN.

Вперше захід відкривав надзвичайний та повноважний посол Гійом Шойрер, котрий очолював амбасадку восени минулого року. У своїй промові він наголосив на важливості підтримувати дружні дипломатичні відносини між нашими країнами, які були започатковані у 1992 році. Також уперше посольство країни вручало особливу відзнаку Tell-Award, яка може бути присуджена особі або установі зі Швейцарії чи України, що зробила значний внесок у роз-

виток двосторонніх відносин і становлення міцної дружби між нашими громадянами. Першим володарем цієї премії став доктор Богдан Гаврилишин, відомий в Україні, Канаді та Швейцарії економіст, громадський діяч, меценат і президент благодійного фонду, котрий тривалий час очолював Міжнародний інститут менеджменту у Женеві, а згодом заснував МІМ-Київ. Виготовив нагороду вітчизняний скульптор Олег Пінчук.

Гостей частували швейцарськими наїдками та напоями, також вони мали змогу сфотографуватися біля бренд-волу, на тлі Швейцарських Альп. Довершували враження про гостину виступи швейцарського музиканта Міха Гербера та української співачки Ірини Білик.

Із засідання Правління

На останньому засіданні Правління було розглянуто низку питань, пов'язаних із поточним станом справ у товаристві. Йшлося про фінансово-господарські показники, внесення змін до деяких положень, погодження правочинів, надання матеріальної допомоги тощо.

Зокрема, члени Правління вирішили надати допомогу ЦДЮТ (для спорудження санвузла); хору «Ветеран» (для участі у фестивалі); судномодельному гуртку ЦНТТ та фольклорно-етнографічному колективу «Віночок» (представляв Житомирщину на святі Івана Купала у Національному музеї народної архітектури та побуту України «Пирогово»), що просили виділити транспорт для поїздки.

Також було затверджено нову редакцію додатка до колективного договору «Перелік спецодягу, спецвзуття та інших ЗІЗ, що використовуються працівниками ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ»». Змін зазнала

колірна гама — відтепер основним буде сірий колір; перелік спецвзуття, сума на придбання якого у цьому році зросла у два з половиною рази, та ін. Зокрема, із урахуванням побажань колективу, напівчеревиками будуть забезпечуватись працівники ВТК, слюсарі-ремонтники, шліфувальники, інженер-технолог ВОС, вантажники, загалом — представники близько 70 професій. Розширився перелік професій і посад, яким надається спецодяг (до них, наприклад, вже належать машиністи кренової машини), а також зросла кількість ЗІЗ, якими забезпечуються працівники залежно від характеру виконуваних обов'язків. Хтось із них відтепер додатково буде забезпечений плащами з водонепроникних матеріалів, хтось — прогумованим фартухом з нагрудником, хтось — рукавицями.

Внесення змін, як того вимагає чинне законодавство, було погоджене Профспілковим комітетом.

Романтичний вечір у столичному дельфінарії

Романтичний вечір у столичному дельфінарії — саме такий подарунок одержали 18 працівників товариства, що нещодавно відзначили ювілейні дати роботи на підприємстві. Разом зі своїми «половинками» вони побували на півторагодинній вечірній виставі у київському дельфінарії «Немо» і насолодилися виступами найрозумніших у світі тварин, вогняним шоу та іншими номерами артистів.

Крім того, всі ювіляри (троє з яких — Наталія Ткаченко, Віктор Дубровський та Ольга Кисель, — відзначили 35-літні ювілеї праці на підприємстві) були премійовані за сумлінну і тривалу працю і взяли участь в урочистих заходах на свою честь. Голова правління Андрій Панченко вручив їм заслужені грамоти, плакети та квіти, а голова профкому Лариса Примаченко привітала від імені колег.

У ремонтно-ме

Днями Павло Копило (донедавна — начальник ремонтно-механічного цеху) був призначений начальником цеху №5, натомість РМЦ очолив Юрій Кондратенко, котрий працював у цьому підрозділі майстром слюсарної дільниці.

«Паперовик» мав можливість поспілкуватися з новопризначеними керівниками, аби поставити їм кілька запитань.

Павло Копило нещодавно відзначив 20-річчя безперервної праці на підприємстві. Проте вперше він працював на паперову як слюсар 3-го розряду трохи раніше, в 1994 році після закінчення Малинського лісотехнікуму. Того ж року пішов в армію, як відслужив — повернувся і з 1996 року постійно трудиться у товаристві.

— Можна сказати, що працюю на фабриці фактично усе своє свідоме життя, — каже Павло Ярославович. — Був слюсарем 3, 4, 5-го розрядів, згодом очолив ремонтну службу в механічному цеху, до якої з часом приєднали низку інших підрозділів: бригади в цехах, монтажну і сантех-

Асоціація «УкрПапір» підбиває підсумки

Виконавча дирекція асоціації «УкрПапір» підбила підсумки роботи галузі у першому півріччі нинішнього року. Згідно з оприлюдненою нею інформацією, галузевими підприємствами за шість місяців було випущено 383 308 тонн паперу і картону. Це менше, ніж було минулого (383 712 тонн) та позаминулого (441 991 тонн) років.

МЕХАНІЧНОМУ ТА П'ЯТОМУ – НОВІ КЕРІВНИКИ

нічну служби. Після цього, за порадою одного з директорів, я вирішив здобувати вищу освіту і вступив до Миколаївського кораблебудівного університету на факультет машинобудування. Коли закінчив навчання, у цеху відбулися організаційні зміни, і мені запропонували посаду заступника начальника цеху. У 2012 році я став начальником РМЦ. А тепер ось отримав пропозицію очолити цех №5.

Донедавна папероробним цехом, що утворився у результаті злиття цехів №5 і №3, керував Сергій Головатчик, який водночас є заступником директора Виробничого центру. Тепер функції начальника цеху відокремлені.

— Хоча працюю на фабриці багато років і добре знаю конструкцію обладнання, принцип його роботи, безпосередньо у виробництві паперу досвіду не маю, тож найближчим часом мені потрібно багато чого вивчити. У цеху зосереджена велика кількість виробничого обладнання (ПРМ-15, ПРМ-17, ПРМ-16, верстати), із встановленням машин для кренування паперу його стане ще більше. Також планую опанувати англійську, щоб вільно спілкуватися з колегами з інших підприємств **ВАЙДМАНН**. Отож роботи попереду багато, — говорить Павло Ярославович.

Юрій Кондратенко був призначений на нову посаду незадовго до свого 30-річчя і таким чином став наймолодшим з-поміж керівників цехів на нашому підприємстві. Втім, наймолодший не значить недосвідчений. Юрій Сергійович почав свій кар'єрний поступ на малинській паперовій 2005 року: після закінчення Київського механіко-металургічного технікуму та проходження практики на заводі «Авіант» він був прийнятий на посаду слюсаря 3-го розряду ремонтно-механічного цеху. Незабаром став слюсарем 4-го розряду, а за п'ять років — майстром слюсарної дільниці. Того ж року вступив до Європейського університету і почав здобувати вищу освіту за новим для себе напрямом — фінанси і банківська справа.

За час праці на підприємстві він добре вивчив, як працює виробниче обладнання. Відточував свій професіоналізм і під час виконання поточних ремонтних робіт, і під час реалізації масштабних виробничих проектів, як-то реконструкція цеху №6 у 2010 році, в рамках якої РМЦ здійснював монтаж трубопроводів подачі маси і встановлював насоси; або ж зовсім «свіжий» проект із перенесення кренувальних машин із Рапперсвіля до Малина, де Юрій Кондратенко був одним із членів робочої групи. Він опікувався зведенням фундаментів для машин, каркаси для яких виготовили в РМЦ, брав участь у демонтажі і монтажі обладнання, а також здійснював контроль за виконанням робіт сторонніми організаціями.

Зараз очолюваний ним цех залучений у масштабний проект з реконструкції ПРМ-15, котрий має бути закінчений до кінця року:

— Машину зупинятимуть і майже повністю розбиратимуть, а потім відбудеться її монтаж із новими вузлами, — розказав чо-

ловік. — РМЦ має здійснити значну кількість робіт, які передуватимуть цьому процесу. Днями, до слова, встановлювати вал-лаббрекер.

У рамках проекту із перенесення кренувальних машин до Малина Юрій Сергійович двічі побував у Швейцарії. Познайомився з роботою картоноробного підрозділу та ремонтної служби.

— Такого підрозділу, як наш РМЦ вони не мають. Готові деталі зберігають на складі, замінюють їх, як правило, фірми-виробники. У нас же значну кількість деталей виготовляють працівники верстатної дільниці.

На запитання про те, чим займаються у вільний час, обоє керівників відповідають, що нині на захоплення часу не вистачає, бо ж, крім нових обов'язків на роботі, є ще чимало домашніх справ.

Павло Ярославович завершує ремонт у будинку, який почав зводити 9 років тому, Юрій Сергійович займається тим же, бо ж нещодавно разом із родиною перебрався до нової оселі. А поміж тим найбільше його захоплення риболовля: вдавалося «вполювати» і 10-кілограмового сома, і 9-кілограмову щуку. Зараз же основна увага Юрія Кондратенка і Павла Копила зосереджена на роботі, і нові звершення асоціюються переважно із виконанням складних виробничих завдань, тож нехай щастить!

ЄБА презентувала огляд активності за перше півріччя

Європейська Бізнес Асоціація, членом якої є ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ», презентувала огляд своєї активності за перше півріччя.

Зараз до ЄБА входить 877 компаній-членів, 54 з них — нові. За цей час відбулося 9 зустрічей формату GetIn Touch, участь у яких взяло 260 чоловік, та 5 форматів Welcome Coffee Meeting, які передбачають ознайомлення нових членів організації з її можливостями та налагодження контактів з іншими членами. На таких зібраннях побувало 250 людей. Ще 1550 чоловік взяли участь у освітніх програмах асоціації. Крім того, було проведено 26 бізнес-

зустрічей та 27 соціальних заходів, спікерами на яких виступали перші особи держави та бізнесу.

Поділилася ЄБА здобутками у сфері лобіювання та захисту інтересів своїх членів. Так, успішно завершилися 59 із 308 колективних ініціатив і 47 із 108 індивідуальних. За підтримки асоціації 43 компанії вийшли на нові міжнародні ринки.

Серед інших здобутків ЄБА — 2000 згадувань у провідних ЗМІ, понад 14 тисяч послідовників у мережі Facebook та понад 16 тисяч підписників в Instagram і Twitter.

Судномоделісти не підвели

Не перший рік товариство підтримує судномодельний гурток Центру науково-технічної творчості, який 40 років тому був створений при фабриці. Ось і цього місяця паперовики відгукнулися на прохання гуртківців і допомогли їм поїхати на Всеукраїнські змагання з судномодельного спорту (у класі швидкісних радіокерованих моделей).

Змагання відбувалися у м. Глухові (Сумська обл.) і зібрали учасників із одинадцяти міст. Малин представляли керівник гуртка Юрій Дяченко та його вихованці Валерій Скрипка, Максим Комаревич і Артем Копайгора, які виступили в усіх п'яти класах змагань і здобули три призові місця, що, в свою чергу, принесло їм командну бронзу. Першими стали спортсмени із Полтави, другими — із Глухова. Як розповів Юрій Петрович, здобутими резуль-

татами він задоволений, бо ж всі троє його підопічних виконали нормативи кандидатів у майстри спорту. А Максим Комаревич зробив це вдуже поспіль. Також керівник гуртка висловив подяку товариству за повсякчасну підтримку, зокрема, за допомогу в придбанні гребних гвинтів, необхідних для виготовлення моделей суден, і ДП "ВМІК", котре двічі цього року підсобляло гуртківцям транспортом для поїздки на обласні змагання.

Профспілчани товариства теж брали участь в тарифному майдані

Члени первинної профспілкової організації товариства взяли участь в марші протесту і мітингах біля Кабінету Міністрів і Верховної Ради України, організованих профспілками країни в знак протесту проти підняття тарифів на житлово-комунальні послуги, які проходили цього місяця під гаслом «Європейським цінам — європейську зарплату!» Масштабна акція зібрала близько 40 тисяч людей, які вимагали підвищення зарплат, пенсій і стипендій, зокрема встановлення розміру мінімальної зарплати на рівні 3067 гривень, що б відповідало економічно обґрунтованому рівню прожиткового мінімуму.

Свої вимоги вони виклали у резолюції, яку передали Прем'єр-міністру Володимирі Гройсману.

Нині реальна мінімальна та номінальна заробітна плата суттєво відрізняються. Мінімальна зарплата — це сума грошей, яку одержує працівник за місяць. Реальна — це та кількість матеріальних благ і послуг, яку працівник може придбати на свою номінальну заробітну плату.

Вартість вітчизняної грошової одиниці (курсу гривні до долара) суттєво впливає на розмір реальної заробітної плати, адже ми використовуємо значну частку імпортованих товарів.

До 2015 року в Україні, після економічної кризи 90-х, рівень мінімальної заробітної плати постійно зростав, і не тільки номінально, а й реально. Про це свідчить динаміка мінімальної заробітної плати відносно курсу долара. Винятком є лише 2009 рік, коли після економічної кризи осені 2008 року курс долара додав 60%, піднявшись з 5 до 8 грн.

Найбільший стрибок заробітної плати відносно долара відбувся у 2007 році, практично на 30%. Протягом 2005-2008 та 2010-2014 років долар тримався сталих відміток, і на початок 2014 року мінімальна зарплата досягла максимуму за всю історію України — 152,44 доларів США (або ж 1218 грн) та офіційним курсом долара — 7,99 грн.

Вже на початок 2015-го всі досягнення попередніх восьми років були знівельовані, причиною цього став незмінний рівень мінімальної заробітної плати у 2015 році та надстримке зростання курсу долара — 15,77 проти 7,99. Та ще гірша динаміка чекала на нас за перші 2 місяці 2015 року, коли гривня обвалилася практично вдвічі. У березні минулого року рівень мінімальної заробітної плати був найнижчим за останні 12 років — 43,87 доларів США. Сьогодні мінімальна зарплата — це 1450 грн, або ж 58 доларів. Тим часом Кабмін обмірковує рішення про підняття її у півтора разу, без прив'язки до офіційно встановленого прожиткового мінімуму.

Влітку територія товариства особливо приваблива, чи не так?

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».
Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.
Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.
Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. Е-mail: info.wmpm@wicor.com
Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні «Віол-друк», м. Київ, пр. Перемоги, 21, оф. 163.
Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця.
Відповідальність за достовірність публікацій несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилення на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».